

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- minősítse a jelen fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2005. szeptember 13-i ítéletét;
- adjon helyt az első fokon benyújtott, a 2001. november 16-i REM 09/00 bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelemnek, amellyel megállapították, hogy nem jogos a felperes javára a behozatali vámok elengedése;
- vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz további döntés céljából;
- kötelezze a Bizottságot mind a jelen eljárás, mind pedig az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fent nevezett ítélet elleni fellebbezése megalapozásául a fellebbező előadja, hogy:

1. Az Elsőfokú Bíróság a Közösségi Vámkodek végrehajtásáról szóló rendelet⁽¹⁾ 905–909. cikkei helytelen, de mindenesetre túlságosan szűk értelmezéséből indult ki a vámok visszatérítése és/vagy elengedése tekintetében. A jogbiztonság elve megköveteli ugyanis, hogy a Ricosmos jogi helyzete a konkrét ügyben előrelátható legyen. A Ricosmos álláspontja szerint a jelen ügyben nem ez volt a helyzet az eljárás számára nem nyilvánvaló meghosszabbítása miatt. Az Elsőfokú Bíróság ezt meghaladóan a védelmi jogok túlságosan szűk felfogásából indult ki, amely a dokumentumokhoz (a nemzeti vámhatóságok és a Bizottság dokumentumaihoz is) kellő időben történő és teljes mértékű hozzáféréshez való jog túlságosan szűk értelmezésén alapult.
2. Az Elsőfokú Bíróság határozata ezért nincs összhangban a közösségi joggal. A jogbiztonság elve azt is megköveteli, hogy a nyilvánvaló gondatlanság hiányának megállapítására irányuló követelmények világosak és egyértelműek legyenek. Pontosán a nyilvánvaló gondatlanság relatív kiterjeszhetősége miatt kell, hogy ezeket a feltételeket alapvetően megszorítóan és szűken kell értelmezni. A gondatlanságnak nyilvánvalónak és lényegesnek kell lennie, és egyértelmű okozati összefüggésben kell állnia a megállapított különleges helyzettel. Az Elsőfokú Bíróság ebben az esetben a szabályozás összetettségének és a fellebbező viszonylagos szakmai tapasztalatának jogellenesen nem tulajdonított jelentőséget, vagy túl kevés jelentőséget tulajdonított, és másrészt a fellebbező egy sor kötelezettségét rosszul értelmezte, vagy csak formálisan vette figyelembe.
3. Ezt meghaladóan a Bizottság megsértette az arányosság elvét, és az Elsőfokú Bíróság nem tulajdonított, vagy mindenesetre nem tulajdonított elegendő jelentőséget, olyan

új tényeknek, amelyekből az következett, hogy a vámok kivétele ingatag alapokon áll.

4. Végül a jogvita alapjául szolgáló tényeket az Elsőfokú Bíróság részben helytelenül, de mindenesetre nem teljes körűen állapította meg.

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkodek létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. november 28-án benyújtott kereset

(C-422/05. sz. ügy)

(2006/C 48/26)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Frank Benyon és Mikko Huttunen, meghatalmazotti minőségben) 2005. november 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Belga Királyság, azáltal, hogy elfogadta az egyes polgári szubszonikus sugárhajtású repülőgépek éjszakai repülési forgalmának szabályozásáról szóló, 2002. április 14-i királyi rendeletet, nem teljesítette a 2002/30/EK⁽¹⁾ irányelvből, illetve a Szerződés 249. cikkének harmadik bekezdésével együtt olvasott, a Szerződés 10. cikkének második bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A rendelet különböző repülőgép-típusokat jelöl meg, amelyek a belga repülőtereken nem üzemeltethetők 23 és 6 óra között. A mellékáram-arányok megjelölése alapján olyan megközelítést használ, amely különbözik a 2002/30/EK irányelv által használt, a tanúsítási eljárás alapuló megközelítéstől. Ez a megközelítés megfelel a 2002/30/EK irányelv által már hatályon kívül helyezett 925/1999/EGK rendelet szerinti megközelítésnek.

A 2002. március 28-án hatályba lépett 2002/30/EK irányelv 16. cikke szerint a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. szeptember 28-ától kezdődő hatállyal megfeleljenek. A belga királyi rendelet kibocsátására az irányelv átültetési határidejének lejártá előtt került sor. A Bizottság a Bíróság ítélkezési gyakorlatára utal, amely szerint az EK-Szerződés 249. cikkével együtt olvasott, az EK-Szerződés 10. cikkéből, illetve az egyik irányelvből az következik, hogy a tagállamoknak az átültetési határidő alatt is tartózkodniuk kell olyan rendelkezések meghozatalától, amelyek az irányelvben meghatározott eredményt komolyan veszélyeztethetik. A királyi rendelet azzal a megközelítéssel, amely olyan üzemeltetési korlátozásokat érint, amelyek alapján újonnan engedélyezett polgári szubszonikus sugárhajtású repülőgépeket vonnak ki a forgalomból, komolyan veszélyezteti az irányelvben meghatározott eredményt.

(¹) HL L 85., 2002.3.28., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 6. kötet, 96. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2005. november 29-én benyújtott kereset

(C-423/05. sz. ügy)

(2006/C 48/27)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: A. Caeiros és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. november 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel nem tette meg mindazokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek
  - ahhoz, hogy biztosítsa a hulladékoknak az emberi egészség és a környezet veszélyeztetése nélküli hasznosítását és ártalmatlanítását, valamint megtiltsa a hulladékok ellenőrizetlen elvezetését, lerakását, illetve ártalmatlanítását;
  - ahhoz, hogy mindenki, akinek hulladék van a birtokában átadja azt magán- vagy közalkalmazásban álló hulladékgyűjtőnek, hasznosítást vagy ártalmatlanítást végző vállalkozásnak, avagy maga végezze el a hasznosítást vagy ártalmatlanítást a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i

75/442/EGK tanácsi irányelv (¹) rendelkezéseinek a betartásával;

- ahhoz, hogy az ártalmatlanítást végző létesítmények, illetve vállalkozások a hatáskörrel rendelkező hatóságtól kapott engedéllyel működjenek;
- ahhoz, hogy a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 99/31/EK irányelv (²) átültetésének időpontjában, azaz 2001. július 16-án már engedélyezett vagy működő hulladéklerakók vonatkozásában az üzemeltető 2002. július 16. előtt készítse el és a hatáskörrel rendelkező hatóságnak nyújtsa be a telep fejlesztési tervét, amely tartalmazza az engedélyezés feltételeire vonatkozó adatokat és minden olyan korrekciós intézkedést, amely az üzemeltető szerint szükséges; valamint ahhoz, hogy a fejlesztési terv bemutatását követően az illetékes hatóságok végleges határozatot hozzanak arról, hogy a működés folytatható-e, és a lehető legrövidebb időn belül lezárják azokat a lerakókat, amelyek a működés folytatásához szükséges engedélyt nem kapták meg, illetve engedélyezzék a szükséges munkálatokat, és megszabjanak egy átmeneti időszakot, amely alatt a tervet meg kell valósítani – nem teljesítette a 91/156/EGK irányelvvel (³) módosított, fent hivatkozott 75/442/EGK irányelv 4., 8. és 9. cikkéből, valamint a 99/31/EK irányelv 14. cikke a), b) és c) pontjából eredő kötelezettségeit;

- 2) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság szerint azáltal, hogy eltűri nagyszámú jogellenes és ellenőrizetlen hulladéklerakó franciaországi működését, és nem tesz meg minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékokat az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül hasznosítsák, a Francia Köztársaság nem teljesítette a 91/156/EGK irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 4., 8. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit. A francia hatóságok nem vitatják ugyan e kötelezettségszegést, de vitatják a jogellenes hulladéklerakók Bizottság által megjelölt számát, és azt állítják, hogy e hulladéklerakók környezetre gyakorolt hatása kicsi, minthogy az engedély nélküli hulladéklerakókban csak növényi hulladékot, törmeléket és nagy terjedelmű hulladékot helyeznek el.

A francia hatóságok által nyújtott tájékoztatás nem elegendő ahhoz, hogy megítélhető legyen az engedélyezési rendszernek a 75/442/EGK irányelv 9. cikkének követelményeivel való összhangja. A 100 m²-nél kisebb felületű és 2 m-nél alacsonyabb hulladéklerakók lerakása és hasznosítása nem engedélyköteles. Téves a francia hatóságok azon értelmezése, mely szerint csak a helyi önkormányzatok által üzemeltetett hulladéklerakók jogellenesek, mert magánszemély is üzemeltethet engedély nélküli hulladéklerakót.